

Elisabeta POP

Spectacole vesele, discuții sincere

Teatrul FANI TARDINI din Galați a reușit, spre onoarea sa și spre bucuria publicului, să mențină Festivalul de comedie în viață, cu toate greutățile prin care trece cultura în această nesfârșită tranziție. Și pe bună dreptate: sălile au fost mereu arhipline, chiar și în serile cu meciuri de fotbal de indiscutabil interes.

Selecția spectacolelor a aparținut Nataliei Stancu, directorul Festivalului, din juriu făcând parte regizorul Eugen Todoran (președinte), Mihai Fotino, Tora Vasilescu, Rodica Popescu-Bitănescu, Mihai Dinvale.

Dintre cele 10 spectacole au fost remarcate de juriu, dar și îndelung aplaudate de public, mai ales patru sau cinci, și anume:

Bani din cer de Ray Cooney – un maestru incontestabil al genului – de la Teatrul de Comedie București (regia Horațiu Mălăele; scenografia: Puiu Antemir). Premiile obținute: pentru cel mai bun spectacol, ex-aequo cu *Jocul dragostei și al în-tâmplării* de Marivaux al Naționalului din București; Premiul pentru interpretare masculină: George Mihăiță, și el împărțit cu Cristian Iacob de la Teatrul Mic; și Premiul de interpretare feminină: Virginia Mirea (de la Teatrul de Comedie), admirabilă mai ales pentru precizia și umorul cu care a jucat beția nevestei norocosului... ghinionist, găsitorul genții cu bani. George Mihăiță joacă cu aplomb, cu umor, fără pic de șarjă, de încercare de a trage cu ochiul la public, un personaj simpatic și imprevizibil: un funcționar mărunț, a cărui viață tihnită este distrusă de bani, firește, de banii picați parcă din cer anume ca să-i verifice caracterul, fidelitatea, curajul...

Un alt spectacol premiat – dar și apreciat, mai ales de tineret – a fost *Popcorn* de Ben Elton, în regia lui Răzvan Săvescu. Piesa și spectacolul bine articu-

lat au pus în valoare cu, aș zice, o agresivitate egală impactul comediei asupra tineretului, capacitatea indiscutabilă a filmului, mai ales de a manipula, de a influența tineretul, mai ales când acesta e cam debusolat și nu destul de sigur pe el. Cristian Iacob și Oana Ioachim au alcătuit un cuplu de dezaxați, jocul lor, dar în special reacțiile cu totul imprevizibile ale personajului interpretat de Cristian Iacob dând sălii fior.

La polul opus, tânărul Felix Alexa a venit în festival cu o comedie ce putea foarte ușor să devină un spectacol dacă nu desuet, cel puțin neinteresant pentru spectatorul de azi. Dar nu, el a găsit (împreună cu scenografa Diana Ruxandra Ion) o cale să ne facă să acceptăm un Marivaux proaspăt, plăcut, romantic, senin, voios. E drept că a știut – ceea ce nu e puțin lucru, – să distribuie actori tineri, frumoși și desigur de un remarcabil talent: Dan Puric – arătând o față mai puțin cunoscută, personajul său părând că se dezagregă, se dezmembrează în fața noastră; Mihai Călin într-un personaj jucat cu discretă ironie, cei doi fiind urmați de actrițele Monica Davidescu – aplomb și ținută superbă, de Ileana Olteanu, Grigore Gonța și Liviu Lucaci – cu toții credibili și în cea mai bună formă.

Cei trei interpreți magistrali ai comediei *Operele complete ale lui WLM ȘXSPPR* de Long, Bergeson și Singer (regia Petre Bokor) au fost răsplățiți cu un meritat premiu al virtuozității artistice: Mircea Diaconu, Emil Hossu, Constantin Cotimanis.

Teatrul „George Ciprian” din Buzău a venit în festival cu comedia lui Oscar Wilde *Ce înseamnă să fii onest*. Tânărul regizor Răzvan Dincă a beneficiat de prezența în distribuție a unor actori cu experiență ca Tamara Buciuceanu-Botez, Ruxandra

Sireteanu, Niculae Urs, ei creând și cele mai bune momente din spectacol, dar și de câțiva tineri mai puțin obișnuiți să poarte costume de epocă – și să-i crezi englezii! Cele două actrițe însă, Monalisa Basarab și Dana Dumitrescu, au jucat cu farmec și ne-au convins că ar fi două logodnice îndrăgostite.

Tamara Buciuceanu-Botez a fost în seara de după acest spectacol sărbătorită cu fastul cuvenit, la cei cincizeci de ani de teatru. Emoționantă seară, în care actrița a fost ovaționată, i s-au citit telegrame, scrisori de la colegi și prieteni, a primit brațe de flori. A fost unul dintre momentele deosebite ale festivalului.

Premiul special al juriului i-a revenit spectacolului gălățean *Tărâmul celălalt* de Dusan Kovacevic (regia Claudiu Goga – regizor al cărui talent se confirmă cu fiecare

nou spectacol). Tânărul actor Vlad Jipa a fost distins cu Premiul de debut.

Seara finală a fost rezervată premierii și teatrului-gazdă, care a prezentat, evident, tot o comedie, *Pușlama* de Pierre Chesnot (regia George Motoi). Mihai Mihail a jucat o... pușlama, de fapt un crai mereu în căutare de aventuri amoroase, cu șarm și finețe... franțuzească, secondat de actorii remarcabili ca Grig Dristaru, Liliana Lupan, Veronica Filip, Carmen Duru, Svetlana Friptu.

Trebuie să adaug că toate colocviile au fost bine organizate: n-au lipsit nici actorii gălățeni, nici membrii juriului, nici presa locală. Discuțiile pe marginea spectacolelor au fost consistente și uneori dure, dar mereu animate și sincere, deschise, dialogul dintre creatori și cei prezenți întregind negreșit acest important FAPT cultural românesc.

Trudind din greu la musical

Românii – și bihoreni nici atât – n-au fost prea răsfățați de-a lungul timpului cu *musicaluri* de ținută. Cel puțin la teatru... Piese celebre au cunoscut variante muzicale, dar ele se pot număra pe degetele poate ale unei singure mâini (*My Fair Lady*, după *Pygmalion* de Shaw, *Opera de trei parale* după Brecht, *Bună seara, domnule Wilde*, după *Ce înseamnă să fii onest* de Oscar Wilde...)

Ideea acestui spectacol – recunosc, binevenit pentru publicul atât de eterogen al tranziției românești și... orădene! – aparține tinerei, foarte tinerei regizoare Alina Hiristea. Și ea, ca și alți colegi ai ei, mai pleacă urechea și la necesitățile, ca să zic așa, legate de gustul publicului (cei 15.000 de studenți din Oradea – unde or fi oare? – având poate, cine știe, nevoie și de acest gen, numai aparent mai ușor, în fond necesitând mult efort și talent).

Meritul regizoarei este acela de a-și fi asigurat o coregrafă de mâna întâi în persoana

Victoriei Bucun și partituri muzicale originale pe binecunoscutele versuri ale lui Eugen Mirea, știute din musicalul bucureștean. Gen greu, nici vorbă, musicalul! Regizoarea, cu experiență scenică destul de mică, a făcut binișor acest spectacol. Dacă ar fi avut și înțelepciunea să-i lase pe actori să creeze mai mult din bagajul propriu, cu fantezia și umorul lor, cu datele lor trupești și sufletești, poate că efectul ar fi fost mai mare, succesul mai deplin. Lipsa de experiență a actorilor în domeniu însă și-a spus cuvântul. Cel mai bine s-au descurcat, firește, actorii cu experiență – Mariana Presecan (o *Lady Bracknell* deloc bătrână, vicleană și atentă excesiv la tot ce se petrece în jur, sclifosită și prefăcut distrată – o compoziție reușită), Ileana Iurciuc în cuplu cu Ion Abrudan (ea o *Miss Prism* zăpăcită și gata să cadă în plasa întinsă de *Chasuble* – și el prins tare în mrejele drăguței și nurliei guvernante).

Au fost simpatici mai ales cuplul Richard Balint (*Algernon*) – Angela Tanko (*Cecily*)